ÎN ÎNTÎMPINAREA CELUI DE AL X-LEA CONGRES AL PARTIDULUI

„NOI NU URMĂRIM TROFEE“

(Urmare din pag. 1)

seamnă în primul rînd acumularea de trofee și medalii, iar noțiunea de sportiv nu trebuie să fie sinonimă cu aceea de vedetă.

Nu vrem să se mai facă din manifestarea sportivă numai un spectacol și combatem cu hotărîre concepția profund eronată după care sportul ar fi un scop în sine. El trebuie să reprezinte doar un mijloc — un eficient mijloc de educație, unul admirabil de oțelire a trupului și o formă superioară de conturare și afirmare a caracterului.

Așadar, sportul în județul Galați a început să însemne luptă, curaj, respectul pentru om și deci prețuirea partenerului din arenă, dar totodată și o modalitate de deconectare în ansamblul preocupărilor cotidiene.

În județul Galați nu există sat sau comună, oraș sau municipiu, în care să nu funcționeze o bază sportivă — dar într-unele sate și comune avem 2, 3, 4 și chiar 5 baze sportive, după densitatea locuitorilor și după răspîndirea sportului.

Oraș industrial cu mare personalitate — Galațiul are azi 206 000 locuitori, prezentînd un apreciabil coeficient de tineret, în majoritatea sa format din muncitori în uzine. Acestora noi ne străduim să le oferim destinderea prin sport — dar nu ca spectatori, în tribunele stadionului, ci să-i determinăm să practice ei înșiși exercițiul fizic, pentru care le-au fost create felurite baze. Din această masă de tineret industrial, din aceea a studențimii universitare — Institutul Politehnic și Institutul Pedagogic — din aceea a satelor — cu tineri viguroși, destoinici în viața lor dusă în mijlocul naturii, — din toată populația școlară — elevi din școli generale, licee, școli profesionale — noi creștem cadre numeroase, valoroase atît în muncă, cît și în sport.

Pepinierele școlare și de juniori, avînd asigurate baze materiale și specialiști pe linia pregătirii tehnice, își spun treptat cuvîntul, îmbogățind sportul gălățean mereu cu noi elemente talentate. Din acest proces izvorăște promovarea tineretului și, în sfîrșit, consacrarea lui.

Prin specificul său geofizic, județul Galați are mult șes și multe ape. Siretul, Prutul și Dunărea brăzdează un mare teritoriu din județul nostru, bălțile și Brateșul oferă înotului și caiacului-canoei condițiuni mult rîvnite pe alte meleaguri.

Noi îndrumăm copiii și tineretul sportiv spre aceste discipline, iar peste cîțiva ani vom putea face selecțiile cu o rigurozitate de lot național.

Este, poate, util să rețineți că dezvoltăm mișcarea sportivă pe temeiuri ce pornesc de la legătura dintre producție și viața spirituală a omului zilelor noastre — de la omul din uzină, din birou, de pe ogor, din școală, și folosirea eficientă a timpului lui liber.

— Așadar, renunțați pentru moment la eventualele satisfacții pe care le oferă marile succese?

— N-am putea spune așa ceva. Dar nu urmărim să ajungem în vîrful piramidei fără să-i asigurăm acesteia o fundație temeinică, după cum nu înțelegem să ne împăunăm cu victorii sportive în care numai tricourile aparțin Galațiului în timp ce omul e un călător vremelnic poposit pe meleagurile noastre.

Să nu credeți că propăvăduim patriotismul local; nu folosim asemenea practici, ci sîntem fideli principiului ca roadele să fie întotdeauna culese de cel ce a semănat.

Dar între perioada însămînțărilor și aceea a recoltei mai sînt și munci ajutătoare, în care plivitul e una din cele mai necesare.

Au existat discipline sportive la noi în județ în care am deținut locuri fruntașe pe țară, cum ar fi fotbalul, boxul, ciclismul, scrima, canotajul, înotul. Ne vom strădui ca din discipline de performanță acestea să se transforme în sporturi de masă pentru ca, avînd apoi numeric de unde selecționa, unii performeri să devină cu adevărat campioni, în accepțiunea reală și esențială a noțiunii de campion: cel mai bun dintre cei mulți și buni.

În toate aceste manifestări noi nu neglijăm nici celelalte ramuri de sport, în cadrul cărora atletismului îi revine locul de bază, înaintea oricăror jocuri sportive.

Se cuvine să relev acum și sprijinul pe care ni l-am asigurat din partea vechilor cadre sportive — campioni, antrenori și instructori și chiar numai suporteri, suporteri constanți în sentimentele lor pentru sport, cu toții ajunși azi la vîrsta marii experiențe, care împreună cu cadrele didactice din domeniul educației fizice și sportului alcătuiesc un corp al activiștilor voluntari de mare sprijin pentru desfășurarea vieții sportive în județul nostru.

Sprijinul pe care Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport ni-l dă continuu și care acum se manifestă în mod special prin investiții masive pentru realizarea complexului sportiv din Galați — cu sală de sporturi, cu piscină olimpică, la care se adaugă un patinoar artificial — promovează Galațiul în rîndul orașelor care vor putea găzdui manifestări de anvergură din calendarul internațional al sportului românesc.

Celălalt municipiu al județului nostru, Tecuciul, nu e în afara acestei intense vieți sportive și ține — la rîndul său — pasul.

La Berești, altădată un tîrgușor, azi unul dintre noile orașe ale țării, un stadion modern, la proporțiile geometriei locale, și numeroasele baze sportive — însumînd și pe cele simple — ridică posibilitățile de activitate și progres ale sportului nostru județean.

Și acum, în încheierea convorbirii noastre — ne spune tovarășul Constantin Dăscălescu — *vă pot aminti despre o creație recentă, cu care ne mîndrim, pentru că ea se înscrie printre realizările cu care noi întîmpinăm cel de-al X-lea Congres al Partidului și cea de-a XXV-a aniversare a Eliberării: la Galați a luat ființă o facultate de educație fizică și sport în cadrul Institutului Pedagogic existent.*

Județul nostru e chemat, așadar, să-și aducă o largă contribuție la promovarea sportului românesc, împlinind împerativul moștenit de la romani: „mens sana in corpore sano“ — dar într-un specific local, propriu nouă, gălățenilor, nu în orice condiții.

Trofeele și centurile sînt măgulitoare, dar să le cucerească copiii noștri, iar laurii să-i înnobilеze pe gălățeni și nu pe voiajorii sportivi.

Desigur că ați înțeles din modul în care noi privim problemele sportive de ce nu suferim că nu sîntem încă în divizia A de fotbal, în care, atunci cînd vom promova, vom fi cu adevărat „noi“, a încheiat interlocutorul nostru, cu competența sportivului încercat și ardoarea caracteristică celui care este perfect convins de justețea drumului pe care s-a angajat.

Handbal în noua sală a sportului din Galați

Foto: A. NEAGU

Să nu uităm, deci, că de la Galați a pornit Chemarea care a făcut să crească și altora aripi în edificarea construcțiilor sportive, pe tot întinsul țării noastre, și că tot la Galați a fost o plenară lărgită a Comitetului județean de partid, afectată exclusiv problemelor sportului local, s-a înscris ca una din manifestările cele mai demne de remarcat.

„Cupa tineretului de la sate“ în drum spre finală

„Cupa tineretului de la sate“, întrecere sportivă de proporții, inițiată și organizată de C.C. al U.T.C., în colaborare cu C.N.E.F.S. și U.N.C.A.P., își va consuma zilele viitoare (2—5 august) etapa de zonă, ultima treaptă care precede finala republicană, programată la București, între 16 și 19 august.

Fazele superioare — ZONELE ȘI FINALA — ale acestei competiții de anvergură, care a dinamizat în cursul ultimelor două luni peste un milion de tineri din mediul sătesc, sînt închinate marilor evenimente ale lunii august: CONGRESUL AL X-LEA AL P.C.R. ȘI A XXV-a ANIVERSARE A ELIBERĂRII PATRIEI.

„Cupa tineretului de la sate“, a doua mare competiție a sportului de masă (după „Crosul tineretului“) pe care o programează anul sportiv 1969, reprezintă — dincolo de scopul ei principal — angrenarea unui număr cît mai mare de tineri din mediul rural în practicarea sportului și a exercițiului fizic — un excelent prilej oferit acestui tineret (care nu posedă o calificare sportivă) pentru manifestarea veleităților lui, o ideală ocazie de afirmare a talentelor nedescoperite încă.

Concepută pe principii noi, acelea ale stimulării activității sportive a comunei — în zone și în finala republicană fiind promovate numai echipele reprezentative ale comunelor nu selecționate ale județelor — Cupa urmărește, așa cum a apreciat tov. Alexandru Mureșan, adjunct al secției sport din C.C. al U.T.C.: „Integrarea sportului printre bunurile spirituale ale satului socialist. Iată rațiunea pentru care, drept reprezentanți ai comunelor în amintita competiție au fost recrutați numai acei tineri care trăiesc și muncesc în perimetrul comunei respective, care făuresc, în activitatea de zi cu zi, bunurile materiale și spirituale ale satului lor. Conform acestui indicativ nu am acceptat intrarea în competiție a elevilor liceelor din orașe, a studenților sau sezonierilor, precum nici a acelor tineri care, deși aparțin unei anumite comune, muncesc într-o uzină sau întreprindere dintr-o altă zonă geografică, unități unde-și desfășoară și activitatea sportivă“.

Tineri aflați la prima lor participare (marcați, implicit, de emoție și curiozitate), sau veterani ai sportului de masă, campionii celor 39 de județe se află, în momentul de față, gata pentru startul în zone. Este ultima selecție înaintea finalei pe țară (aflată la prima ei ediție) etapă pe care, indubitabil, fiecare dintre participanți ar dori s-o abordeze.

Singurii arbitri ai promovărilor lor în faza supremă a „Cupei“ rămîn pregătirea sportivă, mobilizarea și disciplina de care concurenții vor da dovadă în „zone“.

Dar, să prezentăm această penultimă etapă: ZONELE.

Din cele 8 discipline sportive care au fost incluse în programul „Cupei“ (atletism, tîrîntă, volei, handbal, fotbal, oină, ciclism, popice) în zone vor figura numai 4 (jocurile sportive), deoarece atletismul și tîrînta „trimit“ campionii județeni direct în finală, iar popicele și ciclismul au avut ca fază finală, etapa pe județ.

Cele 39 de județe ale țării sînt distribuite în 8 zone, fiecare zonă disputîndu-se în cîte două localități (una pentru volei și oină, alta pentru handbal și fotbal).

Iată, dar, și locurile unde, între 2 și 5 august, campionii județelor își vor disputa șansele de a intra în finală: Buzău, Brăila, Giurgiu, Tr. Severin, Arad, Satu Mare, Sibiu pentru volei și oină; Ploiești, Galați, Pitești, Craiova, Timișoara, Cluj, Tg. Mureș pentru fotbal și handbal. Ultimele două zone, cele de la Pașcani și Bacău, cuplează disciplinele sportive în modul următor: voleiul și handbalul în cazul primei, fotbalul și oina în cazul secundei.

În finala de la București se vor prezenta, așadar, cîte 8 echipe de volei, handbal și fotbal și 16 echipe de oină (cîte două din fiecare zonă), rațiunea acestei prezențe abundente la ultima disciplină reprezentînd-o tendința de a face sportul național cît mai popular printre tinerii participanți la finală.

Pînă în ziua cînd vom fi martori ai înfruntărilor sportive și vom consemna cele dintîi rezultate, tuturor participanților care se îndreaptă acum spre locurile de dispută a „zonelor“: SUCCES.

Nușa MUȘCELEANU

SPORTUL — JOC AL MINȚII

(Urmare din pag. 1)

un sportiv de clasă este și un om inteligent, sprinten la minte. Fiindcă, cele mai multe dintre sporturi, oricît ar fi ele o gimnastică a trupului, sînt și una a spiritului. Faptul că toate calculele pe care le presupune orice sport pentru a da loviturile cele mai neașteptate și a para orice lovitură a adversarului, nu apar ca pe hîrtie, ci sînt de-o iute spontaneitate, și se fac cu o viteză uimitoare, pentru a surprinde, nu înseamnă că ele nu sînt calcule, adică o repede, o instantanee judecată a inteligenței. Marile competiții se cîștigă nu numai cu forța fizică și îndeminarea ci și cu inteligența, cu o judecată lucidă și cu o stăpînire a nervilor care și ea este dependentă de gîndire.

De altfel, în gama atît de variată a sporturilor există nenumărate care țin mai mult de cap de cît de mușchi. M-aș gîndi, pentru ilustrarea acestei afirmații, la tenis, la ping-pong, la fotbal, la șchi, ca să nu mai vorbesc despre șah. Dar acesta se pare că face parte dintr-o categorie cu totul aparte. La primele două, orice minge pune o problemă inedită: cum și unde să-ți fixezi poziția, cum e mai bine să o prinzi, în ce loc să o plasezi, în raport cu poziția adversarului. Este o gimnastică a inteligenței, fără îndoială. Și încă una foarte activă. Organizarea jocului de fotbal pe teren pune, în fiecare clipă, fiecărui jucător, zeci de probleme pe care trebuie să le rezolve, aproape totdeauna fulgerător.

Măsura în care inteligența și spontaneitatea sînt solicitate, depinde de la sport la sport. Aș exclude, din aceste considerațiuni, gimnastica propriu-zisă (care mi se pare a fi — în genere — o acțiune pur fizică) ce ține de însușirile trupului, de dexteritate și experiență.

Dar dacă sportul ar fi numai o treabă fizică, el nu ar antrena atîta pasiune, o pasiune specifică parcă matematicianului care are de rezolvat o problemă, sau poetului care trebuie să găsească un vers, o rimă. Pasiunea aceasta este pusă în mișcare și de aleatoriul rezultatului unei competiții sportive: nu știi dinainte „care pe care“. De aceea, partidele inegale, în care știi cu siguranță cine va învinge, nu sînt interesante, nu pasionează, ba chiar plictisesc și pe cei ce joacă și pe spectatori. Ființa omenească are o necesie organică de neprevăzut, de hazard. dacă doriți, de elemente caracteristice noțiunii de viitor, care implică mereu o speranță. E imposibil de trăit fără speranțe, fără mereu alte speranțe! O zicală franțuzească o spune direct: „Cît este speranță, este viață“. Viața fără iluzii e ternă, cenușie, plictisitoare...

În sport — aș spune, chiar în orice sport — există acel neprevăzut, acel hazard, care — la urma urmei — îi dă farmecul. Un sport bine făcut, cu măiestrie, creează o satisfacție de ordin estetic care este o degajată și o senină delectare. Hazardul sportului dă o plăcere de alt ordin, una mai pasională, deși — în ordine ierarhică — poate, inferioară.

A cîrti împotriva sportului este egal — după părerea mea — cu a-ți renega cea mai frumoasă parte a copilăriei. Cu ea nu te poți reîntîlni decît prin intermediul stadionului!

1944 • FILE DIN ISTORIA SPORTULUI ROMÂNESC • 1969

III

La 7 martie 1946, Guvernul democrat-popular condus de dr. Petru Groza a dizolvat printr-un decret vechile așezăminte sportive, încredințînd O.S.P. întreaga responsabilitate pentru conducerea educației fizice din țara noastră. Actul a reprezentat un moment crucial în istoria sportului național, dar — firește — el nu putea să-și culeagă roadele decît prin intermediul muncii intense, plină de pasiune și de abnegație, pe care au desfășurat-o cadrele proaspete — atașate politicii partidului — promovate în rîndurile primei instituții democratice a sportului românesc. Cu sprijinul larg al altor organizații de masă, Confederația Generală a Muncii, Uniunea Tineretului Muncitor, Uniunea Asociațiilor Studenților din România, O.S.P. a pășit cu fermitate pe drumul transformării sportului într-o îndeletnicire pusă în slujba celor mulți, vizînd scopurile nobile ale perfecționării fizice și spirituale a omului.

Perioada aceea s-a caracterizat printr-o uriașă revărsare a entuziasmului descătușat, printr-un mare avînt, care uimește și încîntă deopotrivă. Atunci s-au creat premisele și fundamentul de pe care sportul românesc avea să facă pasul hotărîtor trecînd din domeniul abstract al făgăduinței în acela concret al faptului împlinit.

Recurgem la aducerile aminte ale tovarășului ing. GHEORGHE COSTINAȘ, acum 20 de ani și mai bine șeful Secției de educație fizică și sport a C.G.M. și secretar al O.S.P., rămas și astăzi același prieten statornic al stadionului.

Anul hotărîtor

În dimineața duminicii de 25 aprilie 1948 ploua mărunt. Era o zi înecată de ceață, o ceață deasă, rece, pătrunzătoare. Plecasem devreme de acasă spre a fi la timp în Piața Universității, locul de unde se dădea startul într-o mare competiție sportivă de masă, crosul „SĂ ÎNTÎMPINĂM 1 MAI“. Priveam cu îngrijorare cerul și mă întrebam dacă această vreme neprietenoasă nu va împiedica întrecerea de care ne legasem infinite speranțe, pe care o doream grandioasă, spre a fi elocventă în dovedirea unei idei. Și anume că, educația fizică și sportul sînt ale poporului, ale celor mulți, care le dau — în ultimă instanță — conținut și substanță.

Surpriză plăcută! La acea oră matinală circulația se întrerupsese pe una dintre principalele artere ale Bucureștilor, iar la geamurile și balcoanele blocurilor care străjuiau bulevardul, priviri somnoroase și nedumerite urmăreau sutele de tineri, în echipament de sport, care se mișcau, alergau în ritm lent, făcîndu-și ceea ce auziseră, puțin mai înainte, că se cheamă „încălzire“.

Succesul uriaș pe care l-a înregistrat crosul ne-a turnat o caldă bucurie în inimi, ne-a dat certitudinea că ne aflăm pe un drum bun, ne-a îndemnat să perseverăm.

Apoi s-au desfășurat finalele, în care s-au întrecut cei mai buni din aproape 100 000 de concurenți cîți se aliniaseră la primele faze ale unei alergări inedite!

★

N-am rezistat tentației de a începe modestele mele însemnări cu o amintire personală, foarte persistentă pentru simplul motiv că-mi este scumpă.

Anul 1948 rămîne, după părerea mea, hotărîtor pentru noua mișcare sportivă românească, prin evenimentele majore pe care le-a generat, prin faptul că a constituit o punte spre transformarea O.S.P. într-o organizație cu adevărat centrală, creînd condițiile favorabile pentru trecerea la alte forme, noi, superioare, de conducere și organizare a activităților de sport.

La 14 aprilie 1948, întreaga națiune saluta cu un entuziasm de nedescris votarea de către Marea Adunare Națională a Constituției Republicii Populare Române, lege de bază care consfințea victoria deplină a revoluției populare condusă de către partid.

Două articole garantau dezvoltarea educației fizice și a sportului. Astfel:

„Cetățenii au dreptul la odihnă. Dreptul la odihnă este asigurat prin reglementarea orelor de muncă, prin concedii plătite, în conformitate cu legea, prin organizarea caselor de odihnă, sanatorii, cluburi, parcuri, TERENURI DE SPORT și așezăminte special amenajate“ (art. 20).

Și:

„Statul poartă grijă de sănătatea publică, prin înființarea și dezvoltarea de servicii sanitare și prin ÎNCURAJAREA ȘI SPRIJINIREA EDUCAȚIEI FIZICE“. (art. 25).

La 15 aprilie, ziarul „Sportul popular“ publica în întreaga sa pagină I următoarele:

„PENTRU PRIMA DATĂ ÎN CONSTITUȚIE EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORTUL SÎNT ÎNSCRISE ÎN RÎNDUL DREPTURILOR CETĂȚENEȘTI“.

Iar, dedesubt, un amplu grupaj:

„Conducătorii sportului românesc, reprezentanți autorizați ai tineretului, sportivi de seamă, salută ridicarea educației fizice la rangul celorlalte preocupări și sînt mîndri că sportul este recunoscut ca un factor de sănătate, progres și civilizație a poporului“.

Declarații semnificative, avintate, sînt semnate de **Gheorghe Lichiardopol, Tudor Vasile, Virgil Ludu, Clement Baciu** ș.a.

Puțin mai tîrziu, O.S.P. lansează campania amenajării și construcției de terenuri sportive, iar la începutul lunii mai se anunța darea integrală în folosință a Stadionului și Strandului Tineretului de la Șosea.

Într-un ritm vertiginos se desfășoară evenimente, pentru mulți de necrezut.

Întîia oară în istoria sportului românesc se inițiază o întrecere de masă de anvergură: CUPA UNITĂȚII TINERETULUI. Timp de trei luni (iunie-august) ea avea să provoace efervescență și să trezească la conștiința sportului locuri uitate de timp, sortite nepăsării și dezinteresului de vechea cîrmuire, să aducă pe stadion eșaloane impresionante de tineri și tinere.

Cupa Unității Tineretului a adunat în finală 360 de concurenți selecționați din 360 000 și a prilejuit, pe stadionul de la Șosea, o grandioasă demonstrație a forței și vigoarei tineretului român. Cele două zile de întreceri s-au bucurat de înalta prezență a dr. Petru Groza, primul ministru al țării. Comitetul Central al partidului a salutat, printr-un reprezentant al său, pe participanți.

După deschiderea festivă a avut loc o uriașă demonstrație de gimnastică. Dar n-o voi putea uita nici pe aceea desfășurată în cinstea centenarului revoluției din 1848, la care și-au dat concursul peste 6 000 de elevi bucureșteni.

Iată cum numai în trei ani, datorită conducerii și îndrumării de către partid, noua mișcare sportivă românească a prins rădăcini adînci și a căpătat aripi puternice.

Dar, totdeauna fidel sie însuși, analizînd critic fiecare fenomen, partidul ajunge la concluzia că existența O.S.P. și a unor secții specializate, pe lîngă alte mari organizații, creează paralelisme, nu permite o conjugare optimă a eforturilor, în vederea atingerii scopului propus: ÎNFĂPTUIREA UNUI SISTEM NAȚIONAL DE EDUCAȚIE FIZICĂ A MASELOR ȘI PROPULSAREA SPORTULUI ROMÂNESC PE CIRCUITUL MARILOR VALORI MONDIALE ALE PERFORMANȚEI.

În scopul unificării acțiunilor, la 28 mai 1948 are loc o CONFERINȚĂ PE ȚARĂ la care se întrunesc reprezentanții **O.S.P., C.G.M., U.T.M.** și **U.A.S.R.** pentru a dezbate laolaltă căile viitoare de dezvoltare a sportului românesc.

La ședința de închidere a Conferinței s-au expus sarcinile viitoare ale mișcării sportive.

Se creează toate premisele pentru trecerea la o formă organizatorică nouă, superioară, corespunzătoare stadiului politic, economic și social pe care îl traversa țara noastră.

La 26 iunie 1949, prin Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R., instituțiile sportive existente sînt reorganizate preconizîndu-se înființarea COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT, PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI.

O nouă etapă începea pentru sportul românesc.

Gh. COSTINAȘ

AGENDĂ COMPETIȚIONALĂ

FĂGĂRAȘ

În organizarea Comitetului orășenesc U.T.C., tineri sportivi din cele mai mari asociații din oraș au luat parte la o reușită expediție alpină în masivul Făgăraș. Cu acest prilej, pe vîrful Moldoveanu (2544 m) a fost fixată o placă comemorativă în cinstea celui de-al X-lea Congres al Partidului Comunist Român.

VALENTIN LAZĂR — coresp.

ORADEA

Comisiile pe ramură de sport din cadrul Consiliului municipal și Consiliului județean pentru educație fizică și sport au inițiat o serie de competiții sportive dotate cu **„Cupa Eliberării“**. Primele întreceri au și avut loc la fotbal, (cu participarea a 14 echipe), la popice (12 formații) și sînt în curs de organizare întrecerile la baschet, handbal, volei, șah și tenis de masă. Printre numeroasele acțiuni sportive dedicate celei de a XXV-a aniversări a Eliberării se numără și concursul de tir ce a avut loc la Oradea, la care au participat cei mai buni sportivi din municipiu. La individual, primul loc a revenit studentului M. Spătaru (C.S.U. Oradea), care în proba de 3 × 20 focuri a realizat 523 de puncte, nou record județean. El a fost urmat în clasament de studenta Ana Opriș și Ștefan Belenyeși (ambii de la C.S.U.). Pe echipe primele trei locuri au fost ocupate de C.S.U. Pedagogic, Olimpia și Fierarul.

ILIE GHIȘA
— coresp. principal

BUȘTENI

În localitate s-a desfășurat primul campionat de tenis de masă al orașului, dotat cu „Cupa Eliberării“. În prima etapă au luat parte 24 de sportivi. Titlul de campion pe anul în curs a revenit elevului Traian Sicoe, urmat în clasament de Gelu Georgescu și Florin Mihăilescu. Celor mai buni sportivi li s-au acordat diplome și premii în cărți de literatură.

VICTOR ZBARCEA — coresp.

PREDEAL

A X-a ediție a „Cupei Ecranul“ la orientare turistică se va desfășura duminică 3 august în apropierea orașului Predeal. Concursul este individual și are trei trasee separate: fete, seniori A și seniori B (peste 35 ani), care permit participarea unui număr cît mai mare de sportivi. O tabără de corturi va fi organizată pe Valea Rîșnoavei, la 2 km de șoseaua București — Predeal. Sînt invitați să se înscrie la acest concurs jubiliar toți sportivii din țară care îndrăgesc orientarea turistică.